

JH

8.1.2015

Verohallinto
Yritysverotus / Ohjaus- ja kehittämissyksikkö
kati.tamminen@vero.fi
paivi.taipalus@vero.fi

Lausuntopyyntönnä 25.11.2014 / diaarinumero A196/200/2014

Suomen Lääkäriliitto ry:n lausunto Verohallinnon ohjeluonnoksesta 'Terveysten- ja sairaanhoidon arvonnäverotus'

Suomen Lääkäriliitto kiittää tilaisuudesta lausua otsikkoasiassa ja ottaa seuraaviin kohtiin kantaa.

Työterveyshuoltopalvelut, kohta 3.2

Työterveyshuoltopalvelujen osiossa ei erikseen mainita työpaikkaselvityksiä. Niiden tavoitteena on selvittää työpaikan olosuhteet, riskit ja kuormitus-tekijät. Työpaikkaselvityksen perusteella suunnitellaan henkilöstön tarvitsemat tarkemmat palvelut, joiden avulla ylläpidetään työkykyä sekä ehkäistään työstä johtuvia sairauksia. Työpaikkaselvitys on välttämätön työkalu toimivan työterveyshuollon järjestämisessä. Niillä tavoitellaan työstä yksilöille aiheutuvien terveyshaittojen minimointia.

Tämän vuoksi yhteiskunnan etu puoltaa sitä, että työpaikkaselvitykset jätetään arvonnäveron ulkopuolelle ja katsotaan toiminta- ja työkykyä ylläpitäväksi toimenpiteeksi (AVL 35.1 §). Muutoin työpaikkaselvityksiä tehtäen vähemmän, mikä johtaa työterveyshuollon toiminnan vaikeutumiseen täsmällisten työpaikkatietojen puuttuessa. Yksittäisten työntekijöiden sairaanhoito on joka tapauksessa arvonnäverotonta. Jos reagoidaan asioihin vasta sairauksien ilmetessä, se aiheuttaa lisäkustannuksia toisaalta työnantajalle kasvavien sairaanhoitokustannuksien ja sairauspoissaolojen muodossa ja toisaalta yhteiskunnalle, kun Kela korvaa enemmän sairaanhoitokustannuksia.

Työnohjaus, kohta 3.4

Ohjeeseen on nyt lisätty maininta yksittäisen potilaan hoitoon liittyvästä työnohjauksesta, että se on arvonnäverotonta. Liitto pitää tätä toivottuna muutoksena.

Liiton näkemyksen mukaan kaikki terveyden- ja sairaanhoitoon liittyvä työnohjaus tulisi olla arvonnäverosta vapaata. Se tuo yhteiskunnallisesti suuria säästöjä, koska työkyky säilyy pidempään ja sairauslomat vähenevät.

Liiton mielestä ainakin mielenterveyslain edellyttämä työnohjaus pitäisi kaikissa muodoissaan olla arvonlisäverotonta, koska mielenterveyspalveluja annetaan potilaiden hoitamiseksi AVL 35 §:n merkityksessä. Potilastyöhön osallistuvien terveydenhuollon ammattihenkilöiden saama työnohjaus on kiinteästi yhteydessä varsinaiseen potilastyöhön. Tilanne eroaa ohjeluonnoksessa viitatus keskusverolautakunnan ennakkoratkaisun KVL:151/1997 asetelmasta, jossa ei ollut kyse yksinomaan terveydenhuollon ammattihenkilöille annetusta työnohjauksesta.

Esteettinen kirurgia, kohta 3.5.1

Osion viimeisessä kappaleessa käsitellään kokonaispalvelun antamista. Arvonlisäverokäsittelyn määräytyminen palvelun luonteen perusteella koko palvelukokonaisuuden osalta on periaatteessa johdonmukaista. Jos kokonaispuuden osien hankinta eri lääkäreiltä kuitenkin arvioidaan veromielessä lääkärikohtaisesti, kuten ohjeessa esitetään, tämä johtaa nähdäksemme perusteettomiin eroihin vaikkapa esimerkkinä käytetyn anestesiapalvelun verotuksessa.

Toisin sanoen anestesiaääkärin samaa leikkausta varten antama anestesiapalvelu voi olla arvonlisäverollista tai verotonta riippuen laskutustavasta (kokonaishinta tai toimenpiteittäin eritelty hinta). Sen vuoksi olisi syytä sallia myös palvelukokonaisuutena myydyin palvelun osittainen arvonlisäverottomuus sen mukaan, mikä arvonlisäverottoman palvelun (kuten anestesiapalvelu) osuus on palvelukokonaisuuden kokonaishinnasta. Tällainen ratkaisu olisi linjassa myös ohjeluonnoksen kohdan 3.7 Vaihtoehtohoidot kanssa. Kyseisen kohdan mukaan palvelun myyjä jakaa antamansa hoidon arvonlisäverolliseen ja arvonlisäverottomaan osaan, ja arvonlisäverottomaksi hyväksytään lääketieteellisellä perusteella annettu hoito.

Helsingissä 8.1.2015

Kunnioittavasti

Suomen Lääkäriliitto ry

Tuula Rajaniemi
puheenjohtaja

Laura Lindholm
neuvottelujohtaja